

Komandi partur:

Vegna páskirnar kemur komandi og seinasti partur 14 dagar. Tá verður millum greitt frá grind.

Sjófleyg í Fugloy. Á postkortinum stendur, at tað var eftir lunda, men eftir støddini á fuglinum man tað hava verið eftir lomviga

Tær royta. Hansina Hansen, hjá Amaliu, Gigga Hansen í Útistovu, Maria Petersen á Fløtti, Malan Petersen á Fløtti, Marianna Hansen, hjá Sofus, Petra Gullaksen, mamma Símun, Solveig Petersen og Frida Malena Gullaksen

So vóru tað góð skinn, sum skuldu nýtast til roðbuksur. Tey kundu ikki rotast, men blivu saltað ella lögð í blástein, og seinni varð ullin rakað av teimum.

Seinni, undan krígnum, fór handelsmaðurin at keypa skinn. Tá blivu tey saltað og avreidd. Hetta lætti nógv um.

Nakað seinni fór handelsmaðurin eisini at keypa vil. Vatn varð koyrt gjøgnum tey, til allur lorturin var farin úr teimum,og so skuldu tey hespast upp. Hetta gav nokk so nógv arbeiði. Tað fingust triggjar krónur fyri eini vil. Hetta var hildið at vera óført. Vilini vórðu nýtt til pylsuframleiðslu, men tað verða tey ikki longur.

So var tað tálgin. Nakað bleiv saltað og so bleiv nakað lagt til krotur at smelta til fløt. Summir av garnmørunum blivu saltaðir og restin lagt inn til netjur til garnatálg. Tað bleiv skorið niður og so elt. Garnatálgin var so grúiliga treyst, nógv treystari enn nú.

Mørirnir blivu saltaðir og hongdir upp at ræsa.

So var tað seyðarhøvdini. Ullin bleiv skorin av teimum. Tey blivu so greipað saman og hongd upp í hjallin. So blivu tey svídd so hvørt, tey vóru kókað. Tey seinastu vóru nokk so røst.

Nýrur, sperðlar og hvítanýrur komu eisini til gagns. Tað bleiv kókað so hvørt tað var etið. Hetta var koyrt í sperðilin og kókað. Nýru og sperðil vórðu koyrd upp á ein pinn, sum tey róptu nýrasneis.

Tað var eisini nokk so nógv av livur. Av teimum varð gjørd livurpostei, sum smakkaði væl. Hon varð goymd í tøttum ílötum, og fløt varð stoytt yvir tað. Tá goymdist tað betri.

Fjöllini

Fjallgongur og hagarøkt tók nógva tíð. Tá ið hoyggingin var liðug um heystið, kom fjallið fyri. Tað vóru nógvir fjalldagar bæði í skurð og klipping. Bara í hvørjum »triðingi«, sum hagapartarnir vóru nevndir, vóru tveir fjalldagar til hvønn um heysti. Umframt

var roytingin á vári og fjallgongan yviri í Skorðum.

Fyrsta fjallið var at fara eftir veðra-gjólingum. Hetta var aftaná tjúgunda, um hálvan januar.

Ein siður var at hava rættargildi. Hetta var um heystið eftir, at fólkið var komið heim aftur. Teir fóru á fjall eftir bestu ærini í haganum. Tá varð øll bygdin boðin til døgurða. Hetta var ein høgtiðardagur, og tað varð dansað um kvøldið.

Jóla fjallið var gjarna í jólavíkuni. Tá tóku teir jólaseyð, vanligu eina ær. Tað var nokk so hugaligt at fara á fjall eftir jólaærini. Onkuntíð varð pylsa gjørd jólaaftan.

Tað var eisini tann siður, tá ið flett var, at ganga inn til hvønn annan at fregnast um vekt og góðsku á fletta seyðinum.

Fyrst eg minnst varð flett í køkinum. Hann kundi vera nokk so fúkur, tá ið flettingin var av, tá var nógv at gera reint. Seinni varð so flett í kjallaranum.

Tað var nógv baks, tí alt skuldi takast so væl upp, vembur og vil skuldu eisini vaskast.

Tey vigaðu altíð tálgina, fyrst eg minnst. Krovið varð ikki vigað, uttan tað var serdeilis gott. Tað kundi vera onkur geldær, veðrur ella serliga gott lamb.

Eisini deyðseyður kom til sættis

Á fjallgongu vóru allir deyðseyðirnir tiknir upp og flettir. Tá flettu teir oyruni upp í skinnið, so teir sóu hvaðani teir vóru slektaðir. Deyðseyðirnir vóru væl upptiknir. Alt varð tikið upp og býtt sundur, eisini um tað var deytt í bráðsótt.

Tann, sum bar deyðseyðin til hús, fekk fótamørin í finningarløn. So nógv vóru deyðseyðirnir mettir tá. Teir vóru býttir í triðingar. Hálsurin og báðir bøgirnir í ein triðing, síðurnar, háryggurin og høvdið í ein triðing, so var tjógvið, mjóryggurin og hárgvan í ein triðing.

Á veg at fleyga lunda í Fugloy. Á bakinum hevur maðurin ein eggjaleypp

Ullin

Ullin hevur altíð komið til sættis. Hon hevur verið vaskað og hevur verið send til spinningar. Annars hevur tað eisini verið vanligt at býta ull um við tógv. Tað gamla var annars, at rokkur var í hvørjum húsi.

Ullin sum datt í rættina varð tikin upp, og tað sama var við lesullini. Hetta bleiv alt vaskað og kom til gagns.

Fuglurin var eitt gott ískoyti

Fugloyggin hevur tvey fuglabjörg Norðberg og undir Eystfelli, sum í Hattarvík vanligu verður nevnt Norðuri undir Landi. So var tað eisini Urðin, sum Hattarvík og Kirkja átti annað hvørt ár.

Gamalt er, at lomvigan kemur at landi á pálsmessu um 25. januar. Tá ið tað var komið út í mai var lomvigin altíð at síggja í berginum. Hann verpur frá um 20. mai til 10. juni.

Tá tað er komið út móti 20. mai kann lomvigin fáast við stong og snaru. Seinast í mai var byrjað at fleyga av báti á sjónum, og helt hetta fram til um seinast í juni. So vítt eg veit eru tað bara fugloyingar ið fleyga lomviga av báti. Tað mesta menn hava fleygað av báti ein dag er 500 lomvigar. Á landi hevur tað verið upp til 800 lomvigar.

Við snaru fekst lomvigi frá 20. mai og fram til ólavsøku. Síðst í mai flýgur lomvigin lágt í tyssum eftir sjónum og fram við berginum. Út móti jóansøku fara pisurnar at

hvína í berginum, og um hesa tíðina tekur lomvigin seg upp eftir og flýgur hægri uppi frá sjónum. Um hálvan august er eingin lomvigi eftir í berginum.

Tá menn høvdu fleygað, varð fuglurin førdur heim við báti. Tá komu børnini oman á støðna. Tá nógv var fleygað tók tað eina løtu at fáa alt upp á land. Tá fingur menn drekka oman á støðna. Hetta kom væl við eftir ein strævnan dag. Og so var at fáa alt til hús. Var veiðan stór mátti gangast fleiri ferðir. Tað sat hvørt konufólk og roytti um sumrini, meðan menninir fleygaðu. Tá ið heimaðagar vóru, kundu menninir hjálpa til. Fjøðurin kom til sættis og varð seld til Havnar til Fjødureinsarið.

Nógvur fuglur varð sendur til Klaksvíkar til handilsmenninar at selja. Seinni varð fuglur eisini sendur til Havnar.

Einaferð fóru vit til Havnar við fugli, høvdu einar 1.000 við. Ferðin tók hálvan fjórða tíma hvønn vegin. Vit komu í Vágsbotn. Tá kom bestýrarin á sjómansheiminum oman at bjóða okkum niðan til ein drekkamunn. Hetta kom væl við.

Lomvigin kostaði 23 oyru stykki. Tað kom fyri, at tað var ókyrt, og tá kundi Immanuel ikki leggja at í Hattarvík men bert á Kirkju. Tá mátti fuglurin berast til Kirkju og fáast umborð har.

Fuglurin, sum var eftir, varð kruvdur og saltaður í tunnur.